

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1261/2019
16.05.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранислава Босиљковића и Зоране Делибашић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Гордана Булатовић адвокат из ..., против тужених „ББ“ АД ...- Секција за вучу возила ..., „ВВ“ АД ..., чији је пуномоћник Борис Богдановић адвокат из ..., „ГГ“ АД ..., чији је пуномоћник Јована Мемаровић адвокат из ... и „ДД“ АД ..., ради исплате, одлучујући о ревизијама тужених АД „ВВ“ и АД „ГГ“ изјављеним против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 372/18 од 22.11.2018. године, у седници већа одржаној дана 16.05.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УКИДА СЕ пресуда Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 372/18 од 22.11.2018. године у односу на тужене АД „ВВ“ и АД „ГГ“, и предмет **ВРАЋА** другостепеном суду на поновно одлучивање о жалбама тужиоца и туженог АД „ВВ“.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 372/18 од 22.11.2018. године, укинута је пресуда Основног суда у Ужицу П1 448/15 од 23.03.2016. године. Ставом другим изреке, обавезани су тужени АД „ББ“ ... - Секција за вучу возила ..., АД „ВВ“ ..., АД „ГГ“ ... и АД „ДД“ ... да тужиоцу АА из ... на име мање исплаћених месечних зарада по основу сменског рада у периоду од 01.03.2010. године до 28.02.2013. године солидарно исплате износ од 202.834,00 динара са законском затезном каматом на новчане износе наведене у овом ставу изреке почев од означених датума па до коначне исплате, све у року од осам дана од дана пријема писаног отправка пресуде. Ставом трећим изреке, обавезано је тужено АД „ББ“ да на име трошкова парничног поступка исплати тужиоцу износ од 85.356,00 динара у року од 15 дана од дана пријема преписа пресуде. Ставом четвртим изреке, обавезани су тужени да солидарно исплате тужиоцу трошкове парничног поступка у износу од 47.856,00 динара у року од 15 дана од дана пријема преписа пресуде.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену ревизије су, због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, благовремено изјавиле тужено АД „ВВ“ и тужено АД „ГГ“.

Одлучујући о изјављеним ревизијама, на основу члана 403. став 2. тачка 3. и члана 408. Закона о парничном поступку (ЗПП), Врховни касациони суд је нашао да су ревизије означених тужених основане.

Поднетом тужбом тужилац је тражио да се тужено АД „ББ“ обавезе на исплату његовог новчаног потраживања из радног односа. Поднеском од 22.10.2015. године тужилац је као туженезначио и АД „ВВ“, АД „ДД“ и АД „ГГ“, и тражио да се сва четири тужена обавезу на солидарну исплату спорног новчаног потраживања.

Према чињеничном стању утврђеном у поступку пред другостепеним судом, тужилац је био у радном односу код туженог АД „ББ“ и по уговору о раду од 24.04.2003. године обављао је послове машиновође. У колективном уговору означеног туженог и уговору о раду, рад у сменама није исказан као посебан елемент садржан у коефицијенту за обрачун и исплату тужиоачеве зараде. Тужиоцу је у спорном периоду од марта 2010. године до фебруара 2013. године обрачуната и исплаћена увећана зарада за рад у турнусима - сменама, у висини од 4% од основне зараде. Разлика између тако обрачунате и исплаћене увећане зараде због рада у сменама, и зараде која би тужиоцу била исплаћена уз увећање по истом основу од 26% основне зараде, износи укупно 202.834,00 динара. На основу Одлуке Владе Републике Србије извршена је статусна промена тужиоачевог послодавца АД „ББ“. Овом статусном променом - издвајањем уз оснивање три нова привредна субјекта, настали су: АД „ДД“, АД „ВВ“ и АД „ГГ“. Тужилац је са АД „ВВ“ закључио 01.09.2015. године анекс уговора о раду. Протоколом о усвајању информације о спроведеном поступку статусне промене АД „ББ“ и отварању почетних стања у пословним књигама новоформираних друштава од 24.06.2016. године и Информацијом о спроведеном поступку статусне промене означеног акционарског друштва и отварању почетних стања у пословним књигама новоформираних друштава, одређено је да се потраживања из судских спорова, после издвајања, пренесе у почетни биланс туженог АД „ББ“.

Другостепени суд је, претходно укинувши у целости првостепену пресуду, полазећи од изложеног чињеничног стања закључио да је тужбени захтев основан у односу на све тужене.

По схватању тог суда, означавањем привредних друштава насталих статусном променом туженог АД „ББ“ као нових тужених, тужилац није извршио субјективно преиначење тужбе из члана 201. став 1. ЗПП нити њено проширење на нове тужене у смислу члана 205. став 2. истог закона, већ уређења тужбе у погледу тачног значења тужених након извршене статусне промене, за које није потребан њихов пристанак. Применом одредбе члана 147. Закона о раду и одредбе члана 505. став 1. тачка 2. Закона о привредним друштвима, другостепени суд је закључио да су сви тужени солидарно одговорни за обавезу исплате спорног новчаног потраживања, јер у складу са чланом 231. ЗПП нису доказали да су на

другачији начин регулисали међусобна права и обавезе, односно одговорност за обавезе туженог АД „ББ“ настале пре извршене статусне промене.

По схватању Врховног касационог суда, основано се изјављеним ревизијама указује на битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. у вези члана 205. ЗПП учињену у другостепеном поступку која је утицала на правилност другостепене пресуде у односу на тужене - подносиоце ревизије.

Одредбом члана 205. став 2. ЗПП прописано је да до закључења главне расправе може, под условима из става првог тог члана, уз тужиоца да приступи нови тужилац или тужба може да буде проширена на новог туженог са његовим пристанком. Дакле, у случају када се тужба проширује на новог туженог, неопходан је његов пристанак.

У конкретном случају, нови тужени АД „ВВ“ и АД „ГГ“ нису дали пристанак на проширење тужбе, због чега је побијана другостепена пресуда донета уз погрешну примену члана 205. став 2. ЗПП, што је утицало на њену правилност у погледу солидарне обавезе означених тужених акционарских друштава. Нису прихватљиви разлози другостепеног суда да је тужилац, означавањем нових тужених, извршио уређење тужбе за које није био потребан њихов пристанак. Уређење тужбе, по становишту Врховног касационог суда, подразумева отклањање учињених грешака техничке природе у тужби или исправку тужбе када у току поступка настану одређене промене на страни тужене које то захтевају.

У овом случају, статусном променом туженог АД „ББ“ у складу са чланом 489. став 1. тачка 1. Закона о привредним друштвима, означени тужени наставио је да постоји као привредни субјект а формирана су још три привредна друштва, као посебни привредни субјекти и правна лица. У таквој ситуацији, означање новооснованих привредних друштава као нових тужених није уређење тужбе већ проширење тужбе за које је, сходно члану 205. став 2. ЗПП, потребан њихов пристанак. При том је потпуно ирелевантно да ли су нови тужени постојали у време подношења тужбе или су настали током поступка.

Из наведених разлога, побијана другостепена пресуда је морала бити укинута у односу на тужене АД „ВВ“ и АД „ГГ“, и предмет враћен другостепеном суду на поновни поступак.

У поновном поступку другостепени суд ће отклонити учињену битну повреду одредаба парничног поступка и правилном применом члана 205. став 2. ЗПП, одлучити о дозвољености проширења тужбе на нове тужене - подносиоце ревизије, имајући у виду да су се они томе противили.

Сходно изложеном, на основу члана 415. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Бранислава Апостоловић, с.р.**

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић